

Kuidas jõulukuuske kauem värskke hoida?

Kui olete puu metsast ära toonud, kuid ei plaani seda veel kohe ehtida, hoidke kuuske jahedas kohas, näiteks rõdul või garaažis. Nii ei jõua soojus seda kahjustada ja puu püsib kauem värskke. Samas, kui võimalik, ärge jätke kuuske õue lageda taeva alla, kus on oht, et sadanud vihm või lõrts võib okste külge jäätuda.

Kui toas on võimalik kohta valida, siis võiks see olla jahedam ruumi osa, mitte päris vastu radiaatorit või sooja põrandaküttega põranda peal – nii säilib puu kindlasti kauem värskena. Kui ei saa kohta valida (nt põrandaküttega põrand), siis soovitaks osta kuuse asemel veidi kallim nulg, sest tema ei hakka hiljem okkaid pudistama.

Ärge unustage, et kuusk vajab värskuse säilitamiseks vett. Kuu-

setüve lõikepind peab olema kogu aeg vees, sest kuivale jäädes moodustub kuivanud mahlast kork ning puu ei võta enam vett sisse ka siis, kui nõu uuesti veega täita.

Juhul kui niisugune õnnetus on juhtunud, tuleb kuusepuu jalast välja võtta ja lõigata tüvi paari sentimeetri jagu lühemaks. Tasub ka arvestada, et esimesel ööpäeval vajab jõulukuusk vähemalt kaks liitrit vett, edaspidi kulub umbes liitri jagu vett päevas. Kontrollige vee olemasolu iga päev.

Pakkugu jõulupuud kui tahes suurt rõõmu, ühel päeval tuleb pudenevate okastega ja suurema osa oma ilust kaotanud kuusk toast välja viia.

On kurb näha pere jõulurõõmu prügikasti kõrval abitult vedelemas, selle asemel võiks püha-

detoaja korraliku lõkkega väärilt ära saata. Selle pealtnäha lihtsa teoga näitame, et suhtume loodusesse austusega ega raiska seda huupi.

Lisaks võiks järgmiseks aastaks seada endale eesmärgi istutada metsa paar noort kuusekest, kellest võiksid tulevikus saada tõelised suured puud.

TT

Tahmajälgedega õunad

Tänavu on juhtunud arusaamatu lugu keldrisse hoiule pandud taliõuntega. Septembris ladusid ilusad valitud suurusega 'Tellissaared' ja veel mõned teist sorti õunad kastidesse. Nüüd on aga lisaks läikivale rasvasele kaitsekihile ilmunud koores peale õrnad tahmajäljed, justkui oleks korstnapühkija käinud neid sorteerimas. Mis seda põhjustab?

Vastab

VÄINO PALLUM

Õrna tahmataolise kirmete teket õunakoorele põhjustavad saprofüütseened *Gloeodes pomigena*, *Cladosporium* spp. ja *Schizothyrium pomi*.

Need seened asustavad õunapuud, harva ka piri- ja ploompuid vilju, kui ilmad on püsivalt kõrge õhuniiskusega ja jahedad. Just niisugused seentele soodsad ilmad olid tänavu augustis.

Seene *G. pomigena* eosed kanduvad õuntele puukoorelt. Seal moo-

dustavad nad väga väikesi musti pükniide (algeoslaid). Näiteks sordi 'Tellissaare' või muude õunte puhul on just vahjas kattekiht ülihea pinnas seene arenguks ja tahmkatte tekkeks.

Õunakoorele ilmuvad ebakorrapärased ähmased rohekasmustjad laigud.

Varjulises kasvukohas ja tiheda võra korral võivad tahmkattelaid ilmuda juba aegsasti enne viljade koristamist.

Hoiuruumis areneb tahmkate edasi ja suitsjas kirmete katab suure osa õuna koorepinnast. Seda eriti siis, kui ei ole võimalik tagada vajalikku hoiutemperatuuri ning õunad on laotud mitmekordse paksu kihina.

Niisuguse tahmkatte lööbimise ärahoidmiseks harvendage puud võra igal aastal, et vastuvõtlikul sordil oleks päikese ja tuule juurdepääs igale oksale. Õunapuud on soovitatav harvendada koguni kaks korda aastas – varakevadel enne lehepungade arenemist ja pärast juuli esimesel poolel teha täiendav harvenduslõikus. Ühekordne kevadine tugev harvendus põhjustab liigset vesivõsude vohamist.

Kui juba kesksuvi on olnud väga vihmane ja prognoos augustiks ei näita ka ilma paranemist, võite erandkorras pritsida augusti esimesel poolel tahmkattele vastuvõtlike sorte Effectoriga (5 ml/10 l), Chorus 75 WGga (3–4 g/10 l) või Score 250 ECga (2 ml/10 l).